

Még mindig nem készült el a világítási térkép

A város és a leszerelt uccai gázlámpák — Az ügyészség vizsgálja az áramszolgáltatás ügyét

(A Délmagyarország munkatársától.) Az elmúlt évben, mint emlékeztet, nem sokkal a gázgyári szerződés aláírása, illetve jóváhagyása után, a gázgyár emberei minden előzetes bejelentés nélkül végigjárták a várost és megkezdték azoknak az uccai gázlámpaoszlopoknak a leszerelését, amelyek üzemen kívüli állapotban voltak. A háboru alatt ugyanis lényegesen csökkentették Szegeden a közvilágítást, üzemen kívül helyeztek sok gázlámpát, amelyeknek egy része a háboru után is üzemen kívül maradt — főképpen takarékosági okok miatt. Ezeket a lámpákat kívánta a gyár leszerelni, bár ehhez nem kért előzetes engedélyt a város hatóságától. A város, amikor tudomására jutott a gázgyár eljárása, erőyes hangon tiltakozott ellene. Közölte a gázgyárral, hogy a lámpaoszlopok leszereléséhez nem volt joga, mert hiszen ezek a lámpaoszlopok a gázgyári alapszerződés értelmében a város tulajdonába mentek át, hiszen az eredeti koncesszió lejárt, a gázgyár teljes berendezése a vezetékállomással és a felszerelésekkel együtt a város tulajdonába ment át, a gázgyár az új szerződés értelmében csak használati jogot nyert rá. A város hatósága éppen ezért erőyesen felszólította a vállalatot, hogy

a lámpairtási műveletet azonnal hagyja abba, a már leszerelt lámpaoszlopokat pedig haladéktalanul szereltesse vissza.

Nagy vita keletkezett a kérdés körül a város hatósága és a gázgyár között. A gázgyár természetesen azt erősítette, hogy a lámpaoszlopokkal, ha azoknak üzembehelyezését a város nem rendeli el, szabadon gazdálkodhatik, mert azoknak tulajdonjoga az övé, mivel pedig nem szolgálnak közvilágítási célokra, feleslegessé váltak az uccán és így leszerelhetők. A város ezzel szemben a szerződés értelmében ragaszkodott a maga álláspontjához és megakadályozta a további leszereléseket.

Már-már úgy volt, hogy pörre kerül a sor a város és a gázgyár között, az utolsó pillanatban mégis létrejött a béke. A megállapodás lényege az volt, hogy a gyár elismerte a város tulajdonjogát,

elismerte azt is, hogy jogellenesen járt el

és kötelezte magát, hogy azokat a lámpákat, amelyekre még szükség lehet a közvilágítás fokozása esetén, visszaállítja. Előbb azonban a mérnöki hivatal elkészíti a közvilágítási tervet, hogy megállapíthassák, hol lesz szükség a leszerelt lámpákra.

A mérnöki hivatalban most megtudtuk, hogy

a világítási térkép mind a mai napig nem készült el

és így a város hatósága nem is jelölhette ki a város területén azokat a pontokat, ahol szükség lesz a lámpákra. Hogy mi ennek a késedelemnek az oka, arra nem kaptunk komoly magyarázatot.

Általában megállapítható, hogy az ilyen természetű ügyeket késedelmeskedéssel intézik el. A Belvárosi Mozi ismeretes pánasz hétke óta hever elintézetlenül a városházán, helyesebben bujkál az egyes hivatalok között. A mérnöki javaslat, amely a gázgyári szerződésben meghatározott szankciók alkalmazását sürgette, hogy ezzel kényszerítse a gázgyárat az előírt feszültségű áram szolgáltatására, hetekkel ezelőtt elkészült és megindult az ügyészség felé. Utközben megrekedt

valahol. Csütörtökön végre, amikor a Délmagyarország nyilvánosság elé vitte az ügyet, meglepetésszerűen előkerültek az akták és végre eljutottak az ügyészséghez, amely most már soronkívül megvizsgálja a kérdést és megteszi a maga javaslatát.

A beteg kislány és a lezárt villanyóra

A gázgyár üzleti politikájára jellemző az alábbi levél, amelyet a Délmagyarország egyik olvasója küldött a szerkesztőségbe:

Tekintetes Szerkesztőség! Bocsásson meg alkalmatlankodásomért, de azt hiszem, a közérdeke kívánja meg, hogy a gázgyárral kapcsolatosan szövétegyek egy dolgot. Kisleányom vörhenyben betegedett meg. Ez a betegség hat hétig tartó zárattal, rengeteg kiadással és sok más kellemetlenséggel jár. A szegedi gázgyár, úgy látszik, tulteszi magát ezeken a dolgokon. Öt-hat pengős villanyszámlám kifizetését elmulasztottam, mire megjelentek a gázgyár emberei és nem törődve a lakásom ajtajára kifüggesztett piros cédulával és figyelmen kívül hagyva a figyelmeztetéseket, a kéréseket, bejöttek a zárlat alá helyezett lakásba és lezárták a villanyórát.

Eltekintve attól, hogy súlyos beteg gyermekről van szó, aki mellett virrasztanunk kellett éjszaka is, eltekintve attól, hogy véleményem szerint a zárlat alá helyezett lakásba még a gázgyár embere isem hatolhatnak be orvosi engedély nélkül, kérdem, hogy lezárhatja-e a gázgyár emberei sem hatolhatnak be orvosi elakásnak a vezetékét, amelyben súlyos beteg van? Megjegyzem még, hogy a kérdéses időben én nem tartózkodhattam a lakásban, irodám viszont éppen szemben, az ucca másik oldalán van. Feleségem arra kérte a gázgyár embereit, hogy jöjjenek át hozzám, ott majd kifizetem a számlát. De a válasz az volt, hogy ők nem szaladgálnak sehová, azt az utasítást kapták, hogy az órát minden körülmények között zárják le. Ugy látszik, a gázgyár nem tudja, mit jelent az, ha valakinek megbetegszik a gyermeke és mit jelent az, ha ilyenkor sötétség borul a lakásra. A gázgyár emberei megfélekednek arról, hogy nem a fogyasztók vannak a vállalatért, hanem a gyár van a fogyasztókért, de nem gondolnak arra sem, hogy mindenkit érhet baleset. Soraim közlését kérve és előre megköszönve, vagyok mély tisztelettel. (Aláírás.)

Tiszta képet kap

IZSÁK festékfiókokban
FIÓKOK MINDENÜTT

Szeged, Tisza Lajos körút 42.

Megdöböntő családi dráma

Szombathely, április 9. Megdöböntő események játszódtak le Szombathelyen, ahol a Rumi-ut 96. számú házban lakik Hende József, a repülőtéri csendőrkülönítményhez tartozó próbacsendőr, aki nyolc hónappal ezelőtt házasodott meg és fiatal felesége szüleinek házába költözött. Házasságukat csakhamar féltékenységi jelenetek váltották fel. Csütörtökön délelőtt a fiatal házaspár együtt jártak a városban és együtt is tértek haza. Hogy otthon mi játszódott le, arról senki sem tud felvilágosítást adni. Mikor már hosszabb ideig tartózkodtak a lakásban anélkül, hogy a belső szobájukat elhagyták volna, feltűnt a fiatalasszony édesanyjának is, aki be akart menni a szobájukba, azonban zárt ajtókra talált. Fia segítségével feltörték az ajtót, ebben a pillanatban a férfi kiugrott az ablakon, felsőruha nélkül és elszaladt. A szobába lépőket szörnnyű látvány fogadta. A szoba villanyvezetékeire felakasztva, betömött szájjal függött a fiatal asszony. Levágták a villanykötélről, még volt benne élet, azonnal telefonáltak a tisztiorvosnak, aki magához térítette.

A történetekről jelentést tettek a rendőrségnek, majd a megindult nyomozás során tanúk jelentkeztek, akik látták a ruha nélkül mene-

legjobban ápolja,
puhán tartja
és fényesíti a
bőrt a

